het woord van de week

Derde advent

Johannes 14:9 en 10.

Jezus zeide tot hem: Ben Ik zolang bij u, Filippus, en kent gij Mij niet? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; hoe zegt gij dan: Toon ons de Vader? Gelooft gij niet, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot u spreek, zeg Ik uit Mijzelf niet; maar de Vader, die in Mij blijft, doet zijn werken.

De derde adventsweek begint met de zondag die door de traditie *Gaudete* is genoemd, een benaming ontleend aan Filippenzen 4:4. In dit tekstvers wordt door de apostel Paulus opgeroepen om je als kind van God te *verblijden* en dat *te allen tijde*: Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u! De naam *Gaudete* verwijst naar een Gregoriaans introïtusgezang* dat voor de Mis van de derde zondag van Advent bestemd was. Het gezang zingt: *Verheugt u altijd in de Heer, ik herhaal het, verheugt u! Dat uw bescheidenheid aan alle mensen bekend worde, want de Heer is nabij. Weest om niets bekommerd, maar laat al uw verlangens aan God kennen door het gebed.*

Hoewel Johannes de Doper zonder te aarzelen op Jezus had gewezen en had beleden: Deze is het (Joh. 1:30), stuurde hij op het moment van zijn gevangenschap enkele van zijn discipelen om Jezus te vragen of Hij wel werkelijk de verwachte Christus is (Matt. 11:3). Absolute zekerheid kan dus op onverwachte momenten, zoals hier, omslaan in onzekerheid. Jezus stuurt de discipelen van Johannes terug met de woorden: Gaat heen en boodschapt Johannes wat gij hoort en ziet (Matt. 11:4-5). Opmerkelijk dat deze beide aspecten - het zien en het horen - door Jezus in de voor deze week gekozen tekstverzen ook als 'bewijs' voor wie Hij is gebruikt worden in het geval van Filippus als reactie op diens vraag: toon ons de Vader. Jezus wijst met het oog op wie Hij is ook hem op wat Hij spreekt en doet.: De woorden, die Ik tot u spreek, zeg Ik uit Mijzelf niet; maar de Vader, die in Mij blijft, doet zijn werken.

Woord *en* werken tonen wie Hij is. Sterker, woord en werken *toont* wie Hij is. Immers, bij Hem vallen als bij God zelf woord en werken samen, ze zijn één. Hij spreekt en het is er, gebiedt en het staat er (Ps. 33:9). Bij God zijn woord en daad één. Hoe tegengesteld aan de mens, die dan ook terecht zegt: doe wel naar mijn woorden maar niet naar mijn daden… Ofwel, ik als mens ben niet direct en echt betrouwbaar. Dat is hét verschil tussen God en mens. Daaraan zijn ze herkenbaar. Neem Johannes: *Deze is het* en dan… de twijfel: *Bent u het?* Neem Filippus, zolang bij Hem… en kent Hem niet. En ik?

Als in Jezus, evenals bij God, Woord en Daad samenvallen, Hij dáárin bewijst het *vleesgeworden Woord* te zijn, komt het op geloven aan. In dit samengaan van Woord en Daad, het vleesgeworden Woord, blijkt de éénheid van de Zoon met de Vader - Ik en de Vader zijn één, wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien. Zo doet Hij zich *kennen*. Zijn Woord is nog steeds even levend en krachtig. Daarin is Hij ook nu nog steeds nabij. Reden tot vreugde, verblijden. Helemaal als Het Woord zegt: zie Ik kom spoedig. Weest in geen ding bezorgd, maar wees verblijd. Neem Hem op zijn Woord.

*** Wanneer u op 'Gregoriaans introïtusgezang' klikt, kunt u het bedoelde gezang beluisteren.**